

Individualni CO2 proračuni kot instrument prevlade

 [norberthaering.de /macht-kontrolle/co2-budget-schellnhuber/](https://www.norberthaering.de/macht-kontrolle/co2-budget-schellnhuber/)

23.01.2023 | Znanstveniki, kot je Hans Joachim Schellnhuber, vodilni mediji in milijarderski lobi želijo, da verjamemo, da bi podnebnju pomagalo, če bi merili in spremljali naše posamezne emisije CO2 in če bi nam bilo dovoljeno trgovati z našimi dodeljenimi CO2. To je neumnost. Je instrument dominacije in nič drugega.

Če bo ustanovitelj in dolgoletni vodja Potsdamskega inštituta za raziskave podnebnih vplivov (PIK) Hans Joachim Schellnhuber želel, potem bi ustrezalo "temeljnemu načelu pravičnosti", če bi dali na voljo približno tri tone emisij CO2 vsak človek vsako leto do sredine stoletja. To je manj kot tretjina tistega, kar Nemci trenutno v povprečju povzročijo s svojo letno porabo, a bistveno več, kot v povprečju sprostijo na primer temnopolti Afričani.

Fizik tega prvič ni smel objaviti 12. januarja v reviji ARD *Panorama*. Preberete ga lahko na [tagesschau.de](https://www.tagesschau.de). Za podkrepitev ima *Panorama* daljše in pravzaprav precej informativno besedilo o tem, koliko več toplogrednih plinov povzročijo bogati kot manj premožni.

Svetovni gospodarski forum, kjer je smel govoriti tudi Schellnhuber, je pred nekaj meseci objavil tudi predlog za osebne kvote CO2. In na letnem srečanju v Davosu januarja letos je vodja kitajske skupine Alibaba, nekdanji bankir Goldman Sachsa J. Michael Evans, objavil, da njegova skupina, ki je nekakšna kombinacija Googla, Facebooka in Amazona, dela na tehnologiji, ki potrošnikom omogoča merjenje ogljičnega odtisa: »Kam potujete? Kako potujete? Kaj jedo? Kaj jedo na platformi?«

21. januarja je Bayerischer Rundfunk zadeve podal naprej s poročilom z naslovom: »Fiksni proračun CO2 na prebivalca – kako bi to delovalo?« in predstavil:

»Žaljivke, kot so »ekofašisti« in »vulgarni marksizem« kažejo: Revija ARD *Panorama* od 12. januarja je pritegnila pozornost. Oddaja se je osredotočala na ogljični odtis bogatih in superbogatih v Nemčiji in s tem povezano vprašanje, kako bi lahko dosegli podnebno pravičnost.«

Bogati ustvarijo največ emisij

V besedilu *Panorama* s sklicevanjem na World Inequality Lab (WIL) iz Pariza izvemo, da je svetovno povprečje šest ton toplogrednih plinov, v Nemčiji enajst ton. Najbogatejših 10 % v Nemčiji bi imelo več kot 30 ton na leto.

Ljudje, ki imajo vsaj skoraj milijon evrov premoženja, povzročijo v povprečju več kot 100 ton na leto. 800.000 najbogatejših ljudi na svetu bi imelo celo več kot 2300 ton.

In potem postane res zanimivo: emisije najbogatejših ljudi so se v zadnjih letih dejansko močno povečale. Od leta 1990 so se skoraj podvojili. Nasprotno pa je prišlo do upada svetovnega srednjega razreda. To je rezultat študije WIL. Verjetno je to posledica dejstva, da so superbogati postali veliko bogatejši.

Individualne dodelitve CO2 kot absurдна ugotovitev

Tu nastopi Schellnhuber s svojim »temeljnim načelom pravičnosti«. Da bi to razumeli, je treba opozoriti na razliko, ki jo sam Schellnhuber v navidezni ali resnični naivnosti ignorira. Ali govorimo o (a) moralnem standardu presoje pogojev ali dejanj ali (b) priporočilu politike v resničnem svetu?

Kot merilo ocene lahko sprejmemo Schellnhuberjevo tezo, da mora biti vsak prebivalec zemlje upravičen do enakega deleža umetno povzročenih izpustov toplogrednih plinov, ki še vedno veljajo za podnebju prijazne, z dobrimi argumenti pa bi lahko prišli tudi do drugačnih zaključkov, vendar je teza vredna vsaj razprave.

Toda Schellnhuber in novinarji *Panorame* in Bayerischer Rundfunk od tam skočijo neposredno na zapleteno politično priporočilo, kot da bi bil to edini in neizogiben rezultat. Predlaga, da se vsakomur na Zemlji dodeli kvota treh ton na leto, nato pa omogoči trgovanje s temi osebnimi ogljičnimi krediti. Superbogati bi morali za svojo visoko porabo kupiti dodatne emisijske pravice od revnih, ki bi tako lahko dopolnili svoj dohodek. *[Spremeni opombo: pomotoma je na začetku pisalo 3000 ton namesto treh ton.]*

To se sliši zelo lepo, vsaj če si iz solidarnosti z revnimi po svetu pripravljen zmanjšati porabo na manj kot tretjino. Ampak to je tako nerealno, kot je le mogoče. Zakaj naj bi bogatejši tega sveta in bogatejše države tega sveta nenadoma pristali na množično prerazporeditev, samo zato, ker se obstoječa očitna dohodkovna neenakost zdaj meri tudi v ekvivalentih CO2? Govorimo o svetu, v katerem so superbogati dovolili svojim zaveznikom v vladi in parlamentu, da jim odobrijo izjeme od trgovanja s CO2, sploh za njihove mega jahte in zasebna letala.

Kdo res želi verjeti, da bodo milijarderji, ki plujejo po mednarodnih in nacionalnih vodah na svojih mega jahtah in ki se danes le redko držijo nacionalnih zakonov, vestno kupili pravice do CO2 za svoja milijonska polnjenja rezervoarjev in svojo lahkomišelnost visoko drugo porabo.

Tudi predlog se zdi zelo nezrel in vse prej kot brezalternativen. Konec koncev že obstaja trgovanje s pravicami do emisij CO2 na ravni proizvajalcev. To je načeloma enakovredno doseganju cilja, saj podraži potrošniške dobrine in s tem najbolj obremenjuje tiste z visoko potrošnjo.

V nasprotju z individualnimi CO2 proračuni in trgovanjem z individualnimi kvotami je veliko lažje izvajati ustrezno obremenitev na ravni proizvajalca.

Če pa v svetu z dragimi emisijskimi kuponi CO2 na ravni proizvajalca isto potrošniško blago ponovno obremenite tudi na ravni potrošnika, postane breme previsoko.

Izjemno neprijetni stranski učinki

Izvedba celotnega Schellnhuberjevega predloga je absolutno nerealna, kar je razvidno iz dejstva, da predlog promovira milijarderski lobi World Economic Forum. Zato se je treba vprašati, kaj se zgodi, če si prizadevamo za izvedbo delov, ki jih je mogoče implementirati, in komu bi to koristilo.

Potem hitro postane čevelj.

Da bi si lahko zamislili posamezne proračune CO2, je treba registrirati in shraniti celotno porabo ljudi. Na tem ne dela samo Alibaba. Cela vrsta bank in fintech podjetij je razvila aplikacije, ki strankam omogočajo, da ocenijo svoj ogljični odtis na podlagi svojih nakupov z digitalnimi plačilnimi sredstvi.

Doslej je bila to zelo groba ocena, ker ponudniki finančnih storitev poznajo le skupine blaga. Toda to je razmeroma enostaven problem za rešitev. Računalniške zmogljivosti omogočajo v vsakem trenutku prehod z identifikacijskih številčk za skupine blaga na tiste za posamezno blago, torej ne več samo zabavne elektronike, temveč televizorje ali zvočnike.

Norveški statistični urad je že začel projekt, ki bo združil digitalne račune supermarketov in podatke ponudnikov finančnih storitev o nakupih, da bi natančno zajeli, kaj kupuje vsak posamezni državljan. Kar zmore Norveška, zmorejo tudi drugi, zlasti ko ne gre le za raziskovanje prehranjevalnih navad njenih državljanov, temveč za rešitev človeštva pred smrtjo zaradi vročine.

Gotovino je seveda treba ukiniti, saj to ovira zanesljivo evidentiranje vseh nakupov. Zahvaljujoč načrtovanim digitalnim valutam centralne banke bo to kmalu mogoče.

Natančna in zanesljiva identifikacija vsake osebe je prav tako potrebna, da se lahko na primer vsi nakupi, opravljeni prek različnih kanalov, varno dodelijo isti osebi. To daje zagon projektu globalno usklajenih digitalno-biometričnih identitet za vse ljudi, ki ga vodita Svetovni gospodarski forum in fundacije milijarderjev.

To je tisti del Schellnhuberjevega predloga, ki lahko čudovito služi kot pretveza močnim, da odkrito izvajajo svoje megalomanske projekte nadzora nad svetovnim prebivalstvom. To hvaležno sprejemaš.

Najprej najšibkejši

Za začetek se z eko-propagando ali z nizkimi cenami premami ljudi, da prostovoljno sodelujejo pri nadzoru lastne potrošnje. Naslednji korak bo verjetno ta, da bodo k sodelovanju prisiljeni najšibkejši, pri čemer bodo državni ali zasebni dobrodelni prispevki iz fundacij izplačani le v obliki bonusov za izpuste CO2 pod pragom.

To je dobro uveljavljena tehnika za uveljavljanje novih metod nadzora. Biometrično prepoznavanje in načini plačevanja so bili najprej v velikem obsegu testirani v begunskih taboriščih na ljudeh, ki se niso mogli braniti, in v medijih propagirani kot velik korak naprej. V Avstraliji so bili prejemniki socialne pomoči tisti, ki so stavili na povsem digitalna plačila socialne pomoči, pri čemer so bili nekateri razredi uživanja, kot so alkohol, igre na srečo in droge, samodejno blokirani. Kasneje so bili tam pozitivni na covid podvrženi avtomatiziranemu nadzoru s pametnimi telefoni.

Ko so takšni instrumenti nadzora uvedeni med šibke brez lobija in spremljani s propagando, jih je mogoče pozneje brez prevelikega pompa razširiti na širše sloje prebivalstva.

Kje bi se moralo končati v smislu milijarderjev

Vsekakor, če pustite Svetovnemu gospodarskemu forumu in ostalim, ki so danes na oblasti, da naredijo svoje, končni rezultat vaje ne bo, da bodo milijarderji porabili in izpustili veliko manj CO2 kot do zdaj. Spominjamo se. Izvedeli smo, da so se izpusti CO2 superbogatih, ki vsako leto z zasebnimi letali letijo v Davos, da bi skupaj objokali krokodilje solze zaradi neenakosti in globalnega segrevanja, v zadnjih desetletjih močno povečali, medtem ko so se izpusti srednjega razreda zmanjšali.

št Z njihovega vidika bo ukrep uspešen, če bo večina sveta odvisna od prefinjenega avtomatiziranega nadzornega mehanizma in ga pri življenju in pred revolucionarji ohranja globalni osnovni dohodek na ravni preživetja. Potem je zagotovljeno, da bodo redki viri še dolgo zadostovali za ekstravaganten življenjski slog bogatih in vojsko vodilne sile ali sil.

Zaključek

Ne pustimo se peniti od ljudi, ki nam govorijo, da jim je mar za mega potrošnjo superbogatih, nato pa predlagajo načine za omejitev potrošnje množic. Nihče si ne bi smel drzniti pridigati odrekanja širokim množicam, dokler so mega-jahte bogatih izvzete iz trgovanja s CO2 in ne, dokler je tem jahtam dovoljeno pluti v evropskih vodah.

Nihče nam ne bi smel pridigati o odrekanju zaradi ekoloških razlogov, dokler bo vojska nenadzorovano in izvzeta iz vseh kvot in kakršnega koli nadzora še naprej izpuščala toplogredne pline in izpuščala onesnaževala.

Kdor si ne upa pristopiti do največjih onesnaževalcev podnebja in okolja, je bodisi nepošten bodisi naiven.

več

Vse več bank uporablja programsko opremo za vohljanje CO2 31.

10. 2022 | V državah, kjer se skoraj vse plačuje digitalno, število bank, ki uporabljajo programsko opremo za vohanje CO2, hitro narašča. To so aplikacije, ki ocenjujejo ogljični odtis bančnih strank na podlagi njihovih finančnih transakcij. Ponudnik pojasnjuje, kako to deluje. Kam to vodi, potrebuje vse manj domišljije.

Zakaj ima Svetovni gospodarski forum rad Greto: Nadzorovane dodelitve ogljika za razlaščene, srečne državljane

Poslušajte | 2. 10. 2022 | »Vaša meja CO2 za mesec je bila dosežena, žal vam ne moremo več prodati mesa in tropskega sadja. Kaj pa nekaj lokalno pridelanega krompirja in zelenjave?« Takšna sporočila bi vam lahko v bližnji prihodnosti dostavila plačilna aplikacija na vašem osebem monitorju, ki podpira telefon, če [...]

Nov video: Digitalni nadzor in družbeni megastroj - Kako daleč smo v Evropi?

16. 8. 2022 | Briljantni video producent "Money and More" je dokončal nov video, ki temelji na mojih poročilih in dodatnih raziskavah: Kitajska zelo napreduje pri nadzoru, kot pogosto poročajo naši mediji. O biometrični identiteti, socialnem kreditu in digitalnem nadzoru iz Evrope ne slišite toliko. Zato je skrajni čas za inventuro.

Kako iz Zahodne Afrike postanejo podatkovni sužnji Silicijeve doline 21. 5. 2021

| Z denarjem Svetovne banke "dobrodelna" organizacija iz Silicijeve doline razvija algoritme, ki v zahodnoafriški državi Togo na podlagi uporabe mobilnega telefona odločajo, kdo dobi socialno pomoč in kdo ne. Je odvraten in perfiden na toliko ravneh, da je težko vedeti, kje začeti.

S socialnimi točkami in digitalnim evrom bi morali postati natančno nadzorovani deli socialnega stroja 16. 5. 2022

| Socialne točke in digitalni evro prihajajo iz orodij tehnokratskih družbenih inženirjev. Družbe želijo spremeniti v družbene megastroje. Ni dovolj braniti svobode posameznika pred močnimi korporacijami ali državo, ki posega. Prav tako morate vedeti, kako izgleda boljša alternativa socialnemu inženiringu.

Univerzalni temeljni dohodek: Mokre sanje Svetovnega gospodarskega foruma 7. 1.

2020 | Poslušaj | Svetovni gospodarski forum, klub največjih multinacionalnih korporacij, že nekaj let propagira idejo o svetovnem univerzalnem temeljnem dohodku. Ta ne temelji na filantropiji, temveč na preračunu moči in težnji po dobičku. Prekrivanje s kampanjami proti gotovini in biometrični identifikaciji je ogromno.